

50 éves

a szombathelyi Megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet

Bevezetés

A hazai élelmiszerrendészet alapjait a mezőgazdasági termények, termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról szóló 1895. évi XLVI. tc. és ennek 38 286/1896. FM sz. végrehajtási rendelete teremtette meg. A jogszabályok után 1896. október 6-án megjelent a földművelésügyi miniszter 54 422 számú „Hirdetménye” a mezőgazdasági terményeknek, termékeknek és cikkeknek, valamint ezek hamisítására alkalmas anyagoknak a megvizsgálásával megbízott állami vizsgáló állomások és ennek területi beosztása tárgyában. Vas vármegye illetékes vegykísérleti állomása: „Magyar kir. Vegykísérleti Állomás Magyar-Óvár” lett.

1909 tavaszáig az ellenőrzés rendszeressége és szakszerűsége kívánivalókat hagyott maga után, ezért a földművelésügyi miniszter levélben kereste meg Vas vármegye főispánját. Rövidesen alispáni utasítás kötelezi a főszolgabírókat és a polgármestereket az 1895. évi XLVI. tc. és végrehajtási rendeleteinek érvényesüléséhez szükséges ellenőrzések és mintavételek elvégzésére, valamint azoknak az alispán felé történő negyedévenkénti jelentésére.

Az alispáni utasítás hatására 1909. II. félévtől megindult a járásban és a városokban a rendszeres élelmiszerellenőrzés. Az évi mintegy 600–900 mintát a magyaróvári vegyvizsgáló állomás elemzi és szakvéleményezi. 1910-ben a FM javasolta a vármegyék vezetőinek, létesítsenek vegyvizsgáló állomásokat, mivel a meglévő állomások vizsgáló kapacitása az előző évi felhívás hatására beküldött minták elemzésére elégtelennek bizonyult.

A szombathelyi állomás kialakítására 1911-től történtek próbálkozások:

- 1917-ben a város képviselőtestülete megszavazta az állomás felállítását és az ehhez szükséges pénzügyi fedezetet
- 1918-ban biztosították az állomás szakszemélyzetét
- 1927-ben új intézet terveit készítették el, (kivitelezése a gazdasági válság miatt nem kezdődhetett meg).

1930-ban „ideiglenesen és átmenetileg” a motorgyár igazgatósági épületében alakították ki végül is az intézetet *Flóderer Sándor* mosonmagyaróvári állomásvezető irányításával. A 40×12 m-es, földszintes, lapostetejű épület északi szárnyán 7 helyiségből állt az állomás: előtérből, irodából, 2 laboratóriumból, vegyszeri szobából, mosogatóból és raktárból. Felszerelése az alapítás idején korszerű volt, rendelkezett a vizsgálatok elvégzéséhez szükséges műszerekkel és eszközökkel.

I. Az intézet történelmi áttekintése

a) Az 1895. évi XLVI. tc. érvényesítése (1930–1950)

Az állomás jóváhagyott szervezeti szabályzata rögzítette feladatait: közegészségügyi, mezőgazdasági, technológiai, szakértői, ellenőrzési és vizsgálati teendőit; továbbá címét, pecsétjét, szakszemélyzetét, költségviselőjét. Ellenőrzési területét a földművelésügyi miniszter Vas és Zala vármegyékben állapította meg.

Az állomás személyzete 4 fő volt az állomás vezető fővegyészen kívül: vegyész, laborás, adminisztrátor és kisegítő. Az intézet első állomásvezető fővegyésze *Flóderer Sándor* mosonmagyaróvári állomásvezető, vegyész *Kupits János*, voltak.

Az állomás szakszemélyzete a kezdeti időszakban évi 2–3000 mintánál 5–7000 vizsgálatot végzett. A minták többsége tej-tejtermék volt, kisebb hányadát képezte a fűszer, paprika, gyümölcsíz, gyümölcsszörp, fagyalt, kávéfélék, hentesárúk, bor, szesz, ecet, liszt. A nem élelmiszervizsgálatok részaránya az állomás vizsgálatainak mindössze 5–6%-át tették ki és technológiai, közegészségügyi, valamint mezőgazdasági (talaj, takarmány, vetőmag, trágya) vizsgálatokból álltak.

A vizsgált minták mintegy 20%-át a hatóságok által beküldött minták tették ki, eleget téve a korábbi alispáni utasításnak.

Az állomás vezetője és vegyésze önálló ellenőrző szemléket végeztek, illetve azokon közreműködtek a nagyobb fogyasztású központokban és a szezonális üdülőkben.

A vizsgált minták 85%-a származott Vas vármegyéből és 15%-a Zala vármegyéből.

A megyeszékhelyen az állomás a legtöbb esetben a városi tisztí főorvossal, illetve annak egészségügyi szemlészével működött együtt az élelmiszer – elsősorban a tej – razziaikon.

A tej és tejtermék ellenőrző szemlék lefolyása megtudható a városi tisztí főorvosnak a polgármesterhez írt pl. 1934. augusztus 25-i leveléből:

„Jelentem, hogy f. hó 24-én a „Motor”-gyár udvarán a Szombathelyre érkező kocsitejesek részéről tejtermékellenőrző szemle tartatott.

A szemlért *Flóderer Sándor* kir. fővegyész tartotta.

A szemlén jelen volt 76 kocsitejes.

Körülbelül 12 000 liter tej került vizsgálat alá. Minta vétetett mint gyanús tejből 12 esetben.”

A gyakori ellenőrzések következtében a hamisítások száma és mértéke lényegesen csökkent az 1930-as évek második felében.

1937. november 1-én *Kupits János* vegyész a minisztérium – tekintettel nagy szaktudására – szolgálatátelre felrendelte, egyúttal fővegyésznek kinevezte. Több mint 7 éven át élt és dolgozott a szombathelyi intézetben.

A magyar élelmiszerellenőrzés nagyon sokat köszönhet *Kupits János*nak, ak 1942-ben „A mezőgazdasági termények, termékek és cikkek forgalmáról és ellenőrzéséről szóló rendeletek” című ezer oldalas könyv, a későbbiekben pedig a változásokat megjelentető pótkötet szerzője. A könyv az eljárási jogszabályokon kívül mintavételi leírásokat, vizsgálati eljárásokat és azok díjszabásait is tartalmazza, így megjelentetése – a szabványokat még nélkülöző időszakban – alapvető kézikönyvnek számított az élelmiszerellenőrzésben és a vegyvizsgálatoknál. – *Kupits Jánost* az intézet nagy szakemberei között tartja számon.

Az 1937. november 1-én távozott vegyész helyére a minisztérium *Bocsó József* vegyész-mérnököt helyezte az állomásra.

1938-ban megépült és megkezdte működését a „Kaposvári Törvényhatósági Vegykísérleti Állomás”, mely átvette a szombathelyi állomástól a letenyei és a nagykanizsai járás, valamint Nagykanizsa megyei város élelmiszerellenőrzését.

Flóderer Sándor 1939 nyarán tartósan megbetegedett, majd nyugdíjba vonult; munkáját a pontosság és az alaposág jellemezte. Jól együttműködött a társható-ságokkal, mindenekelőtt a városi tisztí főorvossal és az egészségügyi szemlésszel. Munkatársai tisztelték és szerették, elismerték szaktudását.

Az intézet 50 éves működésére visszaemlékezve elmondható, hogy *Flóderer Sándor* alapító állomásvezetőt nemcsak a Mosonmagyaróvári Növénytermesztési Kísérletügyi Állomás, hanem a Szombathelyi Törvényhatósági Vegyvizsgáló Állomás és az utódok is az intézet „nagyjai” közé sorolják.

1939. július 1-től az állomás megbízott vezetője *Bocsó József* kísérletügyi vegyész. Az intézet vegyészeinek száma kettőről egy főre csökkent, míg a második vegyész státuszt – több mint 20 éven át – középfokú képesítésű tejipari szakemberekkel töltötték be. Az intézet ebben az időben is főleg tej és tejtermékek vizsgálásával foglalkozott.

Európában eközben kitört a II. világháború. Az állomás életében ez katonai behívásokat (szakember-hiány), fokozódó élelmiszerhiányt, növekvő pótlószér felhasználást és az élelmiszerellátás és ellenőrzés feltételeinek lényeges rosszabbodását jelentette.

Bocsó József mb. állomásvezetőt 1941. június 30-án Marosvásárhelyre helyezték. Utóda *Dedinszky Géza*, az Újpesti Mezőgazdasági Vegykísérleti Állomás fővegyésze lett.

Az állomás létszáma 1941-ben 5 főből állott: az állomásvezetőből, az élelmiszerellenőrből, a laboránsból, a várostól kihelyezett tisztviselőből és a takarítónőből. Az 5 fős intézet 1941-ben 2582 mintát vizsgált meg. A vizsgált minták 98,3%-a élelmiszer, ezek 29,5%-a bizonyult hamisítottnak. 1942-ben az 1894 vizsgált mintából 671 bizonyult hamisítottnak, a vizsgált minták 38%-a.

A háború kiterjedése 1943-ban tovább rontja az élelmiszerellátást és növeli az élelmiszerhamisítás arányát 42,5%-ra. A kirívóbb hamisítások a következők voltak: a gyümölcsíz tőkkel, a gyümölcszörpöket esszenciával hamisítják, az ételcetet facetttel együtt forgalmazták; a fagyaltok mesterséges ízesítőket és festéket tartalmaztak; a zsírokat fagyúval hamisították, a húskészítményeket mesterséges festékkel színezték; sok engedély nélküli fűszerpótlót hoztak forgalomba.

A hamisítási arány 1944-ben tovább romlott 46%-ra, de ezzel párhuzamosan romlott az élelmiszerellátás is.

Dedinszky Géza állomásvezető egyedül végzi az állomás egyre növekvő vegyész munkáját; az alsórendvái járással megnövelt ellenőrzési területen megszervezi az ellenőrzést.

A háborús események az állomást sem kerülik el. 1944 októberében kezdődnek a megye elleni légitámadások. Sajnos, már az első szombathelyi támadásnál az állomást komoly rongálódás, sérülés éri. A motorgyár udvarára október 17-én ledobott amerikai légibomba légnyomásától bezúzódnak az állomás ablakai, ajtói, míg a bombatölcserből szétrepülő súlyos kövek az áru is gyenge födémét könnyen beszakítják, szinte az egész épület tetején. A tető nagy része az épület belsejébe hullott a földre, kővel együtt, összetörve sok berendezési és felszerelési tárgyat.

Az állomás vezetője és munkatársai mentik, ami menthető és még használható. *Dedinszky Géza* állomásvezető a városhoz fordul segítségért. Október 18-án már gyors megoldás születik: a polgármester a Thököly Imre u. 19. sz. házat, a Katolikus Legényegylet helyiségeit utalja ki az intézet részére.

Az állomás második helyén, a Thököly utca 19-ben a legszükségesebb átalakítások (vegyifülke beépítése, konzolok felszerelése stb.) után november második felében ismét működőképes.

1945-ben március 22-ig mindössze 71 mintát vizsgált az állomás, elsősorban beküldött mintákat. Voltak köztük élelmiszerek (ecet, szesz, kolbász, élesztő stb.), technológiai jellegű termékek (kenőszappan, gázolaj stb.), de vegyszereket és gyógyszereket (acetylzalicilsav, vízmentes szóda stb.) is küldtek be az intézethez. A vidéki kiszállításokat 1945-ben a felszabadulásig teljesen megszüntették.

Az állomás nyilvántartási naplójában a felszabadulás után az első bejegyzés április 28-i keltezésű, tehát 1 hónapi szünetelés után ismét megkezdődtek a vizsgálatok.

Április – július közötti időszakban csak beküldött magán mintákat vizsgáltak. A magán minták többségét toxikológiai vizsgálat céljából küldték be: só nátriumhidroxid és nátriumkarbonát-; kénsav, arzén és szervesanyag-, a pálinkák metilalkohol tartalmát, a lenmagolaj jódszámát vizsgáltatták. De a beküldött minták között szerepel 2 gyomormosás minta, melyek arzéntartalom vizsgálatát kérték.

Az első intézeti ellenőrzésre 1945. augusztus 17-én kerül sor, a tanakajdi tejgyűjtőbe beszállított termelői tejkéből vettek mintát.

Időközben fontos rendelet jelent meg: az állomások önálló mintavételi jogot kaptak.

1945-ben összesen 331 mintát vizsgált az állomás, hozzávetőlegesen csak a megelőző évek 10%-át. Az állomás munkájára elsősorban ezekben a nehéz időkben volt nagy szükség, amikor a termelést kellett megindítani és a raktározott és szét-szórt anyagok mibenlétéről kellett bizonyosságot szerezni.

Az 1946. évi ellenőrzések többségét a tejgyűjtőkben vett teljes tej-minták tették ki: a vizsgált 1386 minta 91%-a termelői tejminta. A tejhamisítás a vizsgált tejkéknél 31%.

Az állomás mintaszáma évről évre ismét fokozatosan növekedett: az 1946. évi 1386 minta 1947-ben 1660-ra, 1948-ban 2240-re. A minták összetételében a teljes tej mellett 1947-ben a körörorvosok és az egészségügyi szervek által – főleg Zala megyéből – beküldött kútvizék vizsgálata jelentős.

A hamisított minták aránya 1947-ben 29,0%; 1948-ban 30,5%-ra emelkedett.

b) Az ellenőrzés súlypontja átkerül az üzembe (1950 – 1969)

1950-ben már a kialakult szocialista élelmiszeripar ellenőrzése és segítése céljából átszervezik az intézeteket. A 12/1950. (I. 10.) MT sz. rendelet értelmében az új elnevezés: Megyei Minőségvizsgáló Intézet. Feladata elsődlegesen az élelmiszeripari üzemek ellenőrzése, segítése. A szocialista ipar kialakítása lehetővé teszi, hogy az intézet ne csak a forgalomban, hanem az üzemeken belül is ellenőrizze a termékek minőségét. Az intézet a megyei tanács felügyelete alá kerül.

A szocialista élelmiszeripar fejlődése növeli a beküldött minták számát. Ebben az időben – és még sokáig – az üzemek nem rendelkeztek laboratóriumokkal, így nyers-, félkész és késztermékeiket az intézettel vizsgáltatták.

Az iparon kívül a szocialista mezőgazdaság és a kereskedelem is vizsgáltatja termékeiket. Ugyanakkor a termelői tejek ellenőrzésébe és vizsgálatába bekapcsolódnak a vállalati, a tejjüzemi ellenőrök is.

A Magyar Szabványügyi Hivatal 1948-ban megkezdte az alapvető élelmiszerek mintavételi, termék- és vizsgálati szabványainak az összeállítását. A szabványok megjelenésével azonos összetételben gyártja termékeit az élelmiszeripar és egységes vizsgálatok szerint minősíti őket.

Az intézet létszáma 1950 – 1962 között 4 fő volt. Üzemellenőrzést és az export termékek ellenőrzését csak az intézetvezető végezte a 2 megyében. Az intézet által vizsgált minták száma az 1952. évi 4112-ről 1956-ban 4465 mintára növekedett.

1957 októberében az intézetvezető értesítést kapott, hogy a Thököly Imre u. 19-ből át kell költözködniük a Köztársaság tér 27. sz. I. emeleti helyiségbe. A fel-

szerelések és berendezések átszállítására még október hónapban sor kerül. Az intézeti munkatársak elrendezik a bútorokat az egylégteres laboratóriumban, melynek alapterülete közel azonos a volt intézet 2 laboratóriumáéval. Nincs külön igazgatói iroda, nincs melléklhelyiség sem.

1958-ban megjelenik a 27. sz. törvényerejű rendelet, amely az intézetek számára előírja az élelmiszerek és italok rendszeres ellenőrzését az előállítás és a forgalombahozatal során. Az élelmiszerek és italok minőségét a szabványelőírások — ennek hiányában — az élelmiszeügyi miniszter előírásai alapján kell ellenőrizni.

Az intézet ebben az időszakban egyre több lisztet, kenyeret, péksüteményt, száraztésztát, édesipari terméket, bort, sört, szeszipari terméket, konzervet és hűszipari terméket vizsgál. Különösen sok a vizsgálandó étkezési zsír, liszt, a pénzügyőrségtől beküldött szeszipari termék, valamint a tej- és a hűszemekben használt vegyszer: nátriumhidrokarbonát, pirofoszfát, salétrom stb.

A kereskedelemben az élelmiszerek minőségét rendszeresen ellenőrzi az intézet. Szombathelyen nagyobb gyakorisággal, míg a vidéki ellenőrzésekre többnyire technológiai, vagy tegyűjtői termelői tej ellenőrzésével kapcsolatban kerül sor.

A vizsgált mintaszám 1958-tól (4022) rohamosan emelkedik és 1962-ben eléri az 5800-at. A vizsgált minták összetételében a tej és tejtermékek aránya egyre jobban csökken: 1960-ban 69%, 1961-ben 66%, ezzel párhuzamosan csökken a kifogásolt minták száma és a kifogásolási arány: 1960-ban 24,5%, 1961-ben 23,2%, 1962-ben 21,4%.

Az 1962. évi jelentés már iparáganként elemzi a termékek minőségalakulását. Legmagasabb a kifogásolási arány a gabona-sütő-édesiparban (27,2%), legalacsonyabb a tejiparban (7,1%).

1962-ben megindul az intézetek — köztük a szombathelyi intézet — dinamikus létszám és műszer fejlesztése, amely összefüggésben van az intézeti munka szakosodásával és fejlesztésével.

1963 októberében *Dedinszky Géza* intézetvezető 67 éves korában 22 évi intézeti működése után nyugdíjba megy, majd Törökbálintra költözik. 1980. január 19-én halt meg, 84 éves korában.

Utóda *Raskovits János* vegyész-mérnök a Fővárosi intézettől kerül 1963 december 1-én az intézethez, s ezt 1968 októberéig vezeti.

Az Élelmiszeügyi Minisztérium által elrendelt országos céllenőrzések száma lényegesen emelkedik. Az azonos időben, azonos mintaszámban vizsgált élelmiszerek vizsgálati köre 80–90 kiemelt termékre terjedt ki.

Az 1964–1968 közötti mintaszámok kezdetben növekednek (1964-ben 7148), majd 6700–6800-as mintaszámnál stagnálnak az 1965–67 közötti időszakban, míg 1968-ban 5498-ra csökkennek.

Raskovits János 1968 októberében nyugdíjba vonul. Vas megye Tanácsa V.B. Ács *Pál* vegyész-mérnököt megbízza az intézet vezetésével.

1969-ben az intézet átfogó üzemi, kereskedelmi és vendéglátóipari ellenőrzéseket végez, gyakran a társhatóságokkal közösen. Összeállítja ezenkívül a Vas és Zala megyei élelmiszeripari üzemek 500 oldalas technológiai gyűjteményét. Az intézet műszaki állományában a vegyészek létszáma 1 főről 5 főre emelkedik.

A Megyei Tanács V.B. intézet-kialakítás céljából megvásárolja a Hunyadi út 11. szám alatti házat. 1969 tavaszán megindul az épület átalakítása, bővítése.

c) Megfelelő tájékozottság a minőség alakulásáról (1970–)

Az 1/1970. (I. 22.) számú Kormányrendelet elrendeli az élelmiszerellenőrző intézetek megyénkénti felállítását. Az intézetek nevét Megyei Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetre változtatja, működésük alapjául a területükön előállított és forgalmazott élelmiszerek minőségalakulásának megfelelő tájékozottságát írja elő.

1970. januárjától az intézetek önálló bér és pénzügyi gazdálkodást folytatnak az időközben felállított középírányító szerv, az Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetek Központi Irodája (ÉVIKI) segítségével.

1970. januárjában az intézet a Hunyadi u. 11. sz. alá költözik. Az újonnan kialakított intézet a régi családi házból a nyaktaggal hozzá csatlakozó 2 szintes lapostetejű taldaléképületből áll.

A kialakított intézet 5 laboratóriumával az 1970. évi követelményeket kielégítette.

Avatására 1970. április 30-án került sor. A felavatás után Ács Pál mb. igazgatót Vas megye Tanácsa V.B. kinevezte az intézet igazgatójának.

A létszámfejlesztés a következő években folytatódott az 1978. évi 22 főig, az intézet jelenlegi létszámáig: 1970-ben a radiológiai, 1972-ben a mikrobiológiai munkálatokhoz, 1973-ban a gazdasági, 1974-ben az igazgatóhelyettesi teendők ellátásához, 1975-ben a toxikológiai vizsgálatokhoz, 1978-ban a zöldség-gyümölcs ellenőrzés ellátásához kapott létszámot az intézet.

A kormányrendelet értelmében elsőnek Zala megye élelmiszerellenőrző intézete készült el 1970 augusztusában. A szombathelyi intézet a Zala megyei járások helyett Veszprém megye 3 járását ellenőrzi 1977 decemberéig, a veszprémi intézet kialakításáig. 1978-tól a szombathelyi intézet saját megyéjében az élelmiszeripari termékek minőségét vizsgálja, ezenkívül sugárfigyelői tevékenységet lát el Vas és Zala megyékben.

Az intézet szervezete 1975-től osztályokra: 4 élelmiszerellenőrző, 1 különleges (radiológiai, toxikológiai és mikrobiológiai) és 1 gazdasági osztályra tagozódik. Az intézet jóváhagyott új szervezeti szabályzata már ezt tükrözi. Ugyanebben az évben a MÉM az intézeteket és az ÉVIKI-t az Állategészségügyi és Élelmiszerhygiéniai Főosztály felügyelete alá helyezi.

A hálózat további fejlesztését jelenti, amikor az 1976. évi IV. törvény, az élelmiszertörvény az élelmiszerek minőségének ellenőrzésével, felügyeletével és biztosításával – az ipari ellenőrzéstől eltekintve – a hatósági élelmiszerellenőrző intézeteket bízta meg. Ez a feladat kiterjed az élelmiszerek gyártása és forgalombahozatala közbeni, valamint a gyártmánykönyvek ellenőrzésére.

1977. január 1-én a hálózat középírányító szerveinek szerepét és feladatait a MÉM Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Központ (MÉM ÉVK) veszi át.

Az intézet tevékenyen kiveszi részét a kormányrendelet szerinti megyei intézetfejlesztésben, amikor 3 tagú kollektívája összeállítja a különböző típusú (B, C), azonos elven alapuló intézeti technológiákat. A „B” típusú intézet Veszprémben, a „C” típusú Tatán került kivitelezésre.

Ugyancsak a hálózat és az élelmiszeripar érdekében tevékenykedik az intézet, amikor az MSZH megbízása alapján országos szakértő bizottságot szervez és 151 diszpozitív élelmiszer vizsgálati szabvány megszüntetésére, illetve egyesek átdolgoztatására tesz javaslatot.

Az 1970 – 1979 közötti időszakban a szakmai tevékenység mennyiségi és minőségi oldaláról egyaránt lényegesen fejlődött. A mennyiségi fejlődés növekedésének a szemléltetésére az 1970 és az 1979. évi kerekített vizsgálati számokat célszerű összevetni:

	1970	1979
Minták, ill. mintaelemek száma (ezer)	5	20
Vizsgálatok száma (ezer)	30	160
A vizsgálatok összetétele:	jelölés, tömeg, tf, összetételi	csomagolás, jelölés, tömeg, tf, összetételi, mb-i, tox-i, rad-i.

Az élelmiszerellenőrzés minőségi fejlődését az intézeten belüli és kívüli tényezők egyaránt elősegítették.

A tudományos-technikai fejlődés eredményei pedig elősegítik az élelmiszertermelés fejlesztését, ezzel párhuzamosan egyre nagyobb az igény a minőség szabályozására, az ellenőrzés megerősítésére. Az igen sokrétű és nagyszámú feladat megfelelő színvonalú megoldásához az évek során egyre szélesebb körű együttműködés alakult ki a különböző hatósági és társadalmi szervek, szakmai intézmények, az élelmiszerelőállítók és forgalmazók között.

Az intézet szakmai tanácsadással, a feltárt hibák okainak felderítésével és elemzésével segíti az élelmiszerelőállítókat és forgalmazókat a minőség szabályozásában, a fokozatosan magasabb minőségi színvonal elérésében, mulasztások esetén azonban hatósági funkcióját gyakorolja.

Gazdasági fejlődésünk alapvető követelményeként fogalmazta, majd erősítette meg az MSZMP XI. és XII. kongresszusa a hatékonyság növelését, a minőség javítását.

E célkitűzések szem előtt tartásával szolgálja az intézet tevékenysége – a társadalom szükségleteivel és elvárásaival összhangban – az élelmiszertermelés és forgalmazás minőségi szintjének állandó és folyamatos emelkedését.

Ács Pál

SZAKMAI HÍREK

A MÉTE Csongrád megyei Csoportja MÉVI Szakcsoportja 1980. november 25-én Szegeden, a Technika Házában rendezte V. tudományos ülését.

A rendezvény elnöke Téren József (MÉVI, Szeged) – a MÉTE Mikrobiológiai Szakosztály Mikotoxin Munkabizottság mb. elnöke – volt. Az ülésen a következő előadások hangzottak el: Miklya János (MÉVI, Szeged). A sütőipari termékek érzékszervi vizsgálatának problémái, eredményei. Tasnády Sz. Sámuel (MÉVI, Szeged) Szeged gombakereskedelme 1972. és 1978. között. Selmeci György (MÉVI Szeged), Téren József (MÉVI Szeged), Kulcsár Ferenc (MÉM ÉVK, Bpest) Élelmiszerek aflatoxin szennyezettségének felmérése Magyarországon. Téren József (MÉVI, Szeged) Aflatoxinok Ames-tesztel történő vizsgálata a kémiai eljárás komplementer módszereként.

(Cseh É.)